

Vinklmann Attila

Imitatio Christi

Vad szél fúj. A kazlak dideregnek.
Vörös fényben izzik palástja a hegynek,
Krisztus a keresztről napnyugatra néz.
Alamizsnát markol a fagy marta kéz.

Sötét kendős árnyak szülik meg az estét.
Fekete gyolcsokba csavarják a testét,
Elnyeli titkát a poros faluvég.
Kormos tűzhelyekben nyirkos rózse ég.

Az útszéli akác meztelenül áll.
Szár az ágaira varjúsereg száll.
Felhő fedi arcát a bús teliholdnak,
Puskacsó acélján vadak haldokolnak.